

אֶהְבֶּתְךָ אֶת־יַעֲקֹב : כִּי וַיֵּזֶד יַעֲקֹב
 נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־הַיְשָׁדָה וְהוּא
 עֵיף : וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב
 הֲלָעִימְנִי נָא מִזֶּה־הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה
 כִּי עֵיף אָנֹכִי עַד־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ
 אָדָוּם : לֹא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְבָרָה כִּי־אִם
 אֶת־בְּכֹרֶתְךָ לִי : לֵב וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הֲנִיָּה
 אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶּה לִי
 בְּכֹרָה : לֵב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשְׁבַּעֲהָ לִי

אָכִיד וּרְבָקָה רָחִימַת יִת
 יַעֲקֹב : כִּי וּבְשִׁיר יַעֲקֹב
 תִּבְשִׁילָא וְאַתָּא עֵשָׂו מִן
 חֲקֵלָא וְהוּא מִשְׁלַחֵי :
 ל וְאָמַר עֵשָׂו לִיעֲקֹב
 אֲמַעִימְנִי כַעַן מִן סְמוּקָא
 סְמוּקָא חֲדָן אֲרִי מִשְׁלַחֵי
 אָנָּה עַד כֵּן קָרָא שְׁמִיה
 אָדָוּם : לֹא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 וּבֵין כִּי־אִם דִּלְחָן יִת
 בְּכֹרֶתְךָ לִי : לֵב וַיֹּאמֶר
 עֵשָׂו הָאֵ אָנָּה אֲזִיל
 לְמַמַּת וְלָמָּה דָנָן לִי
 בְּכֹרֶתְךָ : לֵב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 קִיִּים לִי כִי־אִם דִּלְחָן

ר"א ויזד יעקב עשו יא סהדרין מט כהלא וי וכל עשו כהלא וי כנס חני כוסט יי כהלא וי

שפתי חכמים

כמו כח או טובד חמנה כמו בקין : ש רחל"כ והוא רעב מבט"ל .
 י רכתיב כמנון נזיד ערשים וכ"ל הלעטיני לא מן האדום : כ ור"ה
 דלמה העשו טח כמנון למוט וי"ל מנדכתי גבי אברהם זקן ושבת
 ולא כתיב יעיש כמו גבי יצחק זקן וכעט יעיש וכן כשאר דלוקים :

רש"י
 (כט) ויזד . לשון כושל כהרגומו : והוא עיף . (כ"ד)
 כרתיקה ש כמה דתימ' (ירמיה ד) כי עיפה נפשי להורגים :
 (ל) הלעימני . אפתח פי ושפוך הרבה לתוכה כמו שטיני
 חין חוכסין את הגמל אבל מלטיטין אותו : מן האדום

האדום . ערשים אדומותיו ואותו היום מת אברהם שלא יראה את עשו בן בנו יואל לתרבות רעה ואין זו סיבה טובה שהבטיחו
 הקב"ה לפיכך קרר הקב"ה ה' שנים משנותיו ב שילחק חי ק"פ שנה וזה קע"ה שנה ובישל יעקב ערשים להכרות את האבל
 ולמה ערשים שדומות לגלגל שהאבלות נגלגל החזור בעולם (ועוד מה ערשים חין להם פה כך האבל חין לו פה שאסור
 לדבר ולפיכך המנהג להכרות את האבל כשתלת מחלכו בינים אדם עגולים ואין להם פה כך אבל חין לו פה כדלמרינן
 במועד קטן אבל כל ג' ימים הראשונים אינו משיב שלום לכל אדם וכ"ש שאינו שואל בתחלה מנ' ועד ו' משיב ואינו
 שואל וכו' . ברש"י ג' : (לא) מברה כיום . כהרגומו כיום דילתן כיום שהוא ברור כך מבור לי מכירה ברורה :
 בבורתך . לפי שהעבודה בכבורה אמר יעקב חין רשע זה כדאי שיקרב להקב"ה : (לכ) הגה אנבי הולך
 למוות . ממנידלת והולכת היא הבכורה שלא תהא כל עת העבודה בכבורות כי שבת לוי יעול לחוה ועוד) אמר

רמב"ן

בתוך מרטהוכן ואני תפלה וכן אמרוב"ר קופרא שבאלפומיה
 כסא שבא לפוכיה : (ל) מן האדום האדום הזה . היה התבשיל
 מאדום מן הערשים שהיו אדומות או שרקחו בדברים אדומים
 ועשו לא ידע מה הוא וקרא שמו אדום על כן קראו שמו אדום כי
 לענו עליו שמכר בכורה נכבדת בעבור תבשיל עם כי טובא חולל
 יורש : (לג) מכרה כיום את בכורתך לי . כיום דילתן כיום שהוא
 ברור כן מבור לי מכירה ברורה לשון רש"י ופשוטו כעת הזאת
 וכן ואתה עמרד כיום ואשטיעך את דברי אלהים אותו כהיום

בלי יקר

נגעושים עליו . ויפתן לפרכי בני מורה על המון לומר כך כי בלוחות זמן
 שהיה נומן יזד כפשו כמנון זמן נזד לחכמי אבל אהכ כשכר אלל מלדו
 בעל דבר כנסת אהכ אבל רבקה חוכמת יעקב על לא דבר ואהבה
 כו חליה כנסת :

אור החיים
 רבקה ולזה תמלא שלא אמר יקרבו אבל חבי ואמי
 אלא חבי ועטם רבקה שלא גילתה ליחקה רשעו אפסר
 שהיה מרמזו שלא כפניה לכל דעת סיבת אהבתו אחי
 להסירה ולפי אונקלוס שתרנס אחי מלידיה היה חכיל כל"י
 למה לא יועיל טעם זה גם לרבקה כי מן הסתם לא יפליג
 ענינו יצחק מרבקה ואולי כי רבקה חיובת על יחקה להאכיל'
 כשר וכמו שכ' ממרי"ק באל"ה שתייב כמזונותיה ואם בני
 משפחתה רגילים בגדולות לרדך להנהיגה כן ע"כ וידוע כי
 בתחלה שר וגדול לחם לזה לא תחזיק עובת לטרף כפיה :
 ויזד יעקב . אולי כי לזד שראה שהעולה לנימתו של עשו
 ליחקה לקח גם הוא דרך לכשל תבשילין לקרב לב אחי
 אלו כעשו : על כן קרא שמו ונו' . פי' הוא עשו
 קרא שמי אדום והטעם לא לזד שקרא שם האדום ב"פ אלא לזד שהי' הולך למוות וכו' הסיה נפשו קרה שמו
 אדום בשמו ועשו בדיק בשמ' היה כח' הכי קרא שמו ונו' :